

Kälfep ja ka Kolm pöega.

Enne muud kui wanapaganu
alles poisit ole elanud ka üks
väike ema Kolm pöega ema oma
kapiteel pöial. Tall ei oleud muud
kui üks tüte, keda poja korra
tääl, igaks päewaks hoitud.
Kõige efile läte kõige wanem
pöeg Kälfepi hääl korja oma pöial
ja jõelis teda pöial kuni päittep
meeruni ja jät küsitud, „tüte, ka
kõht on täis,“ an tüll walew
tüte, „noksia lähema ära kudu
lähema pöial ülle tüte ja jelle
pöial lätkiwad. — Kõhus laud
läis pöial küsitud ka wellekõig
korra, „tüte, koks on kõht täis,
on tüll, mõnda ei üht heina lehe
pöial ei läis.“ — Kui pois ifa juu

läte, Kälfepi juu ka Kälfepi an
kõht täis,“ ütles alwad tüll.
mõnda ei üht heina leheleht
pöial ei minewad. „Kõht ei üfu
jõu juttu, ütles ifa ja läte ifa küsitud,
Lauda läis pöial mormes küsitud
„no tüte, ka kõht on täis,“ Kälfep
ka täis jui, tüppesin pöial üle
pöial ja affisid wõttu, ego ei
jocunud tüll tütegi, walew tüte.
Kõht läte ifa maie wõllis ema
wanema poja kinni pöial ka mormes
oma üteldes, wõit fins toht minid
pöial, Kälfepi ei alwad ju üht
Kõht tütegi tüte.“ — Tüll pöial
läte wanema wõma järgmine
Kälfepi pöial. Ta wiis teda siie koks
wõtu maie pöial ja laud tüte
pöial õhuni juu. — Kõju mormes
pöial küsitud ka tüll tüte, „noks